

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Vingaard: En Ny Psalmebog 1553

Af Adams fald er plat fordærvd

[147v]

En Aandelig vise om vort fald
som Adam oss alle i kom/ oc vor
genløselse ved Jesum Christum/
Lazarus spengler

AF Adams fald er plat forderffd
all vor natur och sinde/
Den Synds forgifft er paa oss erffd
at wi maa plat forsuinde/
Vden Christ trøst/ der oss forløst
haffuer fra den store skade/
der i Adam oss all kom/
Gudz vrede paa oss lade

* Men Ormen haffuer Euam forraad
at hun er slet affallen/
fra Gudz ord/ och haffuer dem forsmaat/
der met hun paa oss alle/
kom euig død/ saa vor io fornød/

at Gud oss vilde giffue/
sin kære Søn/ den naadens Tron/
i den wi motte leffue

* Som oss nu haffuer den gamle Adam/
met sin Synd all forderffuit/
saa haffuer Christus vor Frelsermand/
oss Gudz | venskaff forhuerrffuit/
Och som wi alle/ aff Adams fald/
Den euige død haffue ærrffuit/
lige saa haffuer Gud/ met Christi død/
det alt fornydt oc ferdit

148r

* Men oss nu Gud sin Søn haffuer skenckt
da wi hans fiende vaare/
han bleff for oss paa kaarssit hengd/
ocsaa til Hiimmels faren/
Der met han oss/ fra dødsens plads/
haffuer løst om wi tro stædis
paa hannem all ene/ Gudz ord det rene/
huo vil da døden rædis

* Han er den rette Vey/ liuss oc port/
han er sandhed och lifffuit/
Gud Faders raad/ euige ord/
der han oss haffuer giffuit
Der paa wi oss/ altid met Trotz/
maa visselige forlade/
at ingen kan/ oss aff hans han/
met vold eller mact vdtage

* Fra Gud vel langt/ det Menniske ere/
fra salighed oc glæde/
der trøst hoss noget Menniske søger/
oc ey hoss Gud vor Herre/
Ho anden trøst/ end Jesum Christ/
i sit hierte vil sette/

han er paa stand/ i dieffuels haand/
oc lader sig snart forskrecke

148v

|* Men huo som haabis oc tror paa Gud
han bliffuer tryg i sande/
di han paa en fast Klippe haffuer bygd/
end dog paa hannem monne komme/
modgang oc nød/ mand haffuer dog
aldrig seet/ det Menniske falle/
der haffuer sin trøst/ til Jesum Christ/
han hielper dem vist alle

* Saa beder ieg nu aff hiertens grund/
du ey fra mig bortager/
dit hellige ord/ vdaff min mund/
at mig min synd ey skader
der i mig bor/ ieg dig vel tror
du haffuer saa gaat it røcte/
at huo til dig/ kan giffue sig/
han tør ey døden frycte

* Dit eddele ord/ det viis oc ræt/
at wi kunde ey vildfare/
huo det kan faa i hiertet sit/
det skin strax aabenbare/
met all godhed/ beuiser sig
den eddele Gudz gaffue/
Den Helligaand/ regerer dem/
der haab til Gud allene haffue